

615

Besluit van 5 november 1982 tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit Registratiewet 1970 (Stb. 1971, 392)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Financiën van 29 september 1982, nr. 082-1637, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, directie Wetgeving Verbruiksbelastingen;

Gelet op artikel 12 van de Registratiewet 1970 (Stb. 610);

De Raad van State gehoord (advies van 22 oktober 1982, nr. 2525/10/8242);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Financiën van 2 november 1982, nr. 082-2436, Directoraat-Generaal voor Fiscale Zaken, directie Wetgeving Verbruiksbelastingen;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Registratiewet 1970 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1°. in letter a wordt «drie gulden» vervangen door:
zes gulden;

2°. in letter b wordt «een gulden» vervangen door:
drie gulden en vijftig cent.

ARTIKEL II

Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 december 1982.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en aan de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 5 november 1982

Beatrix

De Minister van Financiën,
O. Ruding

Uitgegeven de zestiende november 1982

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

NOTA VAN TOELICHTING

In de Registratiewet 1970 is in artikel 12 onder meer bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur tarieven kunnen worden vastgesteld van de kosten welke in rekening worden gebracht ter zake van het registreren van akten.

Deze bepaling is uitgewerkt in artikel 1 van het Uitvoeringsbesluit Registratiewet 1970 waarvan de tekst als volgt luidt:

Artikel 1. Voor het registreren van een akte is verschuldigd:

- a. drie gulden, indien het een akte van een notaris betreft;
- b. een gulden in andere gevallen.

De genoemde bedragen zijn in 1971 vastgesteld en sedertdien niet gewijzigd. Van verhoging werd tot nu toe afgezien vanwege het geringe budgettaire belang. Inmiddels zijn de werkelijke kosten echter zodanig gestegen dat aanpassing van de vergoedingen niet langer achterwege kan blijven.

De vergoedingen behoeven blijkens de parlementaire behandeling van de Registratiewet 1970 niet kostendekkend te zijn. Hieraan ligt de overweging ten grondslag dat de registratie geschiedt zowel in het belang van het publiek (rechtszekerheid) als van de Staat (verzamelen van gegevens ten dienste van de belastingheffing) waarbij het verdedigbaar voorkomt, de kosten voor de helft voor rekening van het publiek te laten komen.

Daar de werkelijke kosten op basis van cijfers over 1981 respectievelijk $\pm$ f 12 en $\pm$ f 7 bedragen, dienen de vergoedingen thans te worden gesteld op respectievelijk f 6 en f 3,50.

De extra opbrengst op jaarbasis wordt geraamd op f 1,7 miljoen.

De Minister van Financiën,
Van der Stee